

Với dòng tít a “Bác Kinh luôn hành động theo ý mình”,

táp chí Courier International cho rằng phán áng của Trung Quốc với giải Nobel Hòa bình 2010 thể hián thái độ huênh hoang của nác này trên pháng diện quan hệ quốc tế.

An ninh đỏ còi tăng cường tại Bắc Kinh trước ngày khai mạc i Hội nghị BCH TW đảng Cộng sản Trung Quốc, Bắc Kinh, 14/10/2010. / Reuters

Táp chí nhác lái, cách đây hơn hai năm, một nhà báo Anh so sánh Olympic Bắc Kinh 2008 với Olympic Berlin 1936. Cả hai nác đều muốn che giấu một trái cây của giải ám quyán bóng mặt đất i hội thể thao hoành tráng.

Thánháng, khác với Đác Quốc Xã, Trung Quốc không hề có tham vọng làm thay đổi trật tự thế giới và cũng không có lập trường bài Do thái. Du khách có thể nhìn thấy và tráng lá, sámá của cả Trung Quốc.

Vào lúc đó, ngái ta th÷y rång vißc so sánh nói trên có phán các đoan, cám tá “chá đác tài” là quá mác, sác mùi Chián tranh lánh, không thá dùng cho mát đát nác hái nháp rát nhanh nán kinh tá thá tráng nhá Trung Quác.

Thá nháng, trong tình hình hián tái, ngái ta bußc phái tháa nhán rång so sánh trên không hoàn toàn vô lý. Nhá trong tráng háp cáa giái Nobel Hòa bình 2010 Láu Hiáu Ba.

Đây là lán thá hai, kát nám 1936, chá nhán giái tháng bángán cán đán nhán giái. Thá nháng, năm 1936, Đác Quác xá ván cho phép ngái đác giái đi lãnh tháng, mác dù không cáp há chiáu.

Còn náu tính tá nháng năm 1950, thì Trung quác là nác có thái đá mánh báo nhát. Nhá Lián Xô năm 1975 và Ba Lan năm 1983, chính phá cám ngái đác giái ra khái nác, nháng ván cho phép ngái thân cáa há đi lãnh giái. Còn năm 1991, con trai bà Aung San Suu Kyi cũng đác đi lãnh giái thay má.

Theo Courier International, nháng năm gán đây, Trung Quác luôn hô hào kháu hiáu “sá trái dáy hòa bình”.

Thá nháng, nác này đã không tiác lái chá trích gay gát giái Nobel Hòa bình 2010. Thát là “tián háu bát nhát”. Nhà cám quyán nác này cho rång, nháng tá nhá “dân chá”, “tá do”, “nhân quyán” là nháng khái niám thuán táy Tây pháng.

Lán này, khái niám « hòa bình » cũng không phái là ngoái lá. Bác Kinh đã không ngát lên án các thá lác pháng Tây muán thông qua giái Nobel đángán chán sá phát trián cáa Trung Quác. Không chá đáa báng lái, nác này còn không ngái gây sác ép công khai lên chính phá Na Uy.

Táp chí nhán đánh, náu nhìn lái nháng đáng thái cáa Trung quác trong quan há vái các nác láng giáng trong thái gian gán đây, ta có thá kát luán rång “nác này thác hián chính sách đác

tài trong núi trời và mặt chính sách hung hăng trong ngoại giao”.

Courrier International cho rằng, Trung Quốc tỏ ra thực dụng, chủ lo lợi ích trước mắt và phớt lờ những thay đổi của thế giới bên ngoài mặt cách chêm chộp và “vơ ngợm”.

Hiện tại, nước này đối mặt với nhiều vấn đề nghiêm trọng. Cái nhìn thiển cận của thế giới đối với nước này đang thay đổi. Còn trong nước, sự bất mãn của dân chúng đã như “tức nước vỡ bờ” với nhiều vấn đề, đôi khi có sự bạo lực.

Thực ra, không phải vì thế mà cho rằng sẽ có thay đổi nhanh chóng, bởi khả năng phản ứng của nhà cầm quyền Trung Quốc cao hơn nhiều so với các nước Đông Âu và Liên Xô năm 1989. Hơn nữa, sự chấp nhận của người dân Trung Quốc cũng rất cao.

Vào ngày 5 năm 1989 tại Thiên An Môn chủ liên quan đến tình hình trật tự xã hội và nhân dân. 21 năm sau, chính phủ đã thành công chuyển vai trò theo hướng có lợi cho mình, không ngại lợi ích các lực lượng có thể gây hại cho họ. Người dân thì dù bất mãn, lợi ích lợi là những thay đổi bất chấp sự gây ra hậu quả đáng tiếc.

Tổng kết luận : Như vậy, Trung Quốc sẽ còn giữ được lâu cội rễ và mặt cường quốc, mặt cường quốc “bức bối” chính những công dân của mình, xem thường các giá trị nhân sinh, với hành động theo kiểu “vô pháp vô thiên” và “hung hăng” trong quan hệ quốc tế.